

Glasba > RŠ recenzija

Marco Ciciliani & Barbara Lüneburg!!! (161 bralcev)

Četrtek, 10. 9. 2009

Maja Matić

Maja Matić recenzira nastopa Marca Ciciliana in violinistke Barbare Lüneburg v Ljubljani in Mariboru ... (v celoti!)

Barbara Lüneburg in Marko Ciciliani, duo Inkurabili, 8.9.2009; Menza pri koritu- Metelkova mesto, Ljubljana ter Barbara Lüneburg in Marko Ciciliani, 9.9.2009; Glavni trg Maribor, Maribor

* Torkovo muziciranje v Menzi pri koritu se je začelo z sestavo nemške violinistke Barbare Lüneburg in hrvaškega pianista Marka Ciciliana. Elektronsko-vizualna pripoved dua, ki se je nadaljevala tudi naslednji večer na Glavnem trgu v Mariboru, se je v terek predstavila v dvema Cicilianijevima kompozicijama. Prvo, po imenu Corrosion, za sintetizator Cwejman in lasersko projekcijo, je izvajal Marko sam. Tako glasbena podlaga kot laser sta bila skomponirana vnaprej, pri čemer se je laser pokrnil z vsebino glasbe le občasno. Laser je bil projiciran skozi različne podlage in proizvajal svetlobne učinke na steni in deloval vzporedno glasbi, ki se je opirala na paleto šumov in zvokov, obiskovala sample in se vračala v zgoščene ritmične podlage. Spoj dveh medijev je poslušalca vase posrkal na podoben način, kot to stori v plesnih klubih, četudi se ni spogledoval s plesnostjo.

Sledila je kompozicija Alias za violino, elektroniko, luč in laser, ki se je značajske razlikovala od prejšnje. Dramatična repetitivnost violine je slonela na zanjo nekoliko kontradiktornem elektronskem ozadju, narejenem iz obdelane zvočne podlage japonskega animeja. Brilljantna in občasno z efekti obdelana violina je prodirala v razkrojeno banalno zvočnost klišejskega risanega filma, česar splošna pojava je delovala bizarno in porogljivo. Vtis slednjega je deloval tako močno, da so laserji v primerjavi s prejšnjo skladbo izgubili moč, četudi ne vizualne vloge.

Ti dve skladbi sta po recenzentkinem mnenju bolje učinkovali v drugi izvedbi naslednjega dne na glavnem trgu v Mariboru, saj je kontekst komuniciral in spreminjal načrtovano kompozicijo, ki je bila v Menzi pri koritu izvedena v temi in tišini. Meglo za podlago laserja je odnašal veter, kar pomeni da je laser pretežno učinkoval le na podlagi in ne tudi skozi prostor. S tem je predvideni svetlobni učinek izgubil prvotni namen, saj je megla osvetljena z zeleno barvo zaobjela violinistko in ji naredila dramatičen videz, ki se je skladal z teatralno in klišejsko filmsko podlago. Prav tako je hrup prometa ob Glavnem trgu, razposajenost otročadi, ki je spuščala takšne in drugačne zvoke, poplesavala ob odru ali lovila zeleno meglo, spadala v bizarni kontekst otroškega animeja. Morda celo kot povsem primerna nadomestitev izgubljenega prostorskega učinka laserja.

Dve dodatni skladbi, ki smo jih imeli priložnost slišati na Mariborskem glavnem trgu, sta skladbi dveh novodobnih skladateljev, ki sta jih, tako kot Ciciliani, napisala v tesnem sodelovanju z Lüneburgovo. Uvodna kompozicija *Weapon of choice* Alexandra Schuberta se je, drugače od prejšnjih, naslanjala na improvizacijo, pri čemer so bili elektronski efekti in video projekcija vezani na senzor za gibanje, pripet na violinskem loku. Kot je omenila izvajalka, se je Schubert v vizualnem in slušnem učinku naslanjal na podobo meča, na katerega je spominjal violinski lok ter projekcija v ozadju, pri čemer so hitre poteze čez violinske strune ter sunkoviti premiki loka po prostoru oddajali oster in rezek zvok. Skladba, ki je od vseh vsebovala največ tišine, je delovala bolj kot vizualno-zvočni spektakel, v katerem bi bilo mogoče še bolj izkoristiti glasbeno-izrazno moč zanimivo postavljene inštalacije.

Skladba *SpamScam* Yannisa Kyriakidesa je imela še močnejšo vizualno komponento, saj jo je v ozadju ves čas spremljala porogljivo in pretežno brezpomensko besedilo v povezavi s spamovskimi emaili. Govor violine je bil tu bolj enostaven, optimističen in skoraj tradicionalen, a je prišel toliko manj do izraza, saj je istočasno branje teksta zavzelo največ prostora v poslušalčevem možganskem procesorju, pri tem pa je muzika dobila nekoliko zapostavljeno vlogo spremljave. Pravzaprav, že samo tenkočutnemu in intenzivnemu strunanju odlične violinistke bi šlo brez težav prepustiti veliko več časa in prostora v celotnem koncertu.

Pri vseh štirih skladbah je šlo torej za povezavo vizualnih učinkov z glasbo, pri čemer svetloba in zvok nista vedno delovala v sožitju. Cicilianijev solo nastop z laserji je tako morda deloval najbolj harmonično, pri čemer je v kompoziciji *SpamScam* večino pozornosti prevzel tekst v projekciji na steni. Kompoziciji *Corrosion* in *Alias* sta zaradi večplasnosti svetlobnih in glasbenih struktur ter moči izraza na recenzentko pustili najmočnejši vtis, četudi je to morda tudi posledica dejstva, da ju je imela priložnost slišati dvakrat.

Torkov večer v Menzi pri koritu nam je pa v povsem drugačnem slogu popestril še en duo, in sicer *Incurabili*. Bluzovsko zasedbo za basovski boben, kitaro, tolkala, orglice, viski in še kaj so primerno postavili pod leseno galerijo Menze, kar se je zelo skladalo s celotnim imidžem dveh neozdravljivcev. Ležerno 'westernsko' petje ter brundanje skozi orglice nam je zlahka prikazalo oddaljeno sliko divjega zahoda. Butanje po vsakršni trdi podlagi ki je prišla pod palico, tudi na basovski boben, katerega pedal se je menda zaradi čustvenega zanosa izvajalca polomil, je pokazalo, da je za muziko potrebno predvsem nekaj iznajdljivosti. Zmeraj drugačen element presenečenja je tako že neozdravljiva zanimivost dua *Incurabili*.

Spisala Maja Matić.